

Minister Sportu i Turystyki

BM-WRP.054.44.2026

Warszawa, dnia 22 lipca 2026 r.

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 17085 pana posła Rafała Komarewicza w sprawie stanu prac nad rządowym projektem ustawy regulującym materię opłaty turystycznej, przesyłam odpowiedź w zakresie właściwości Ministerstwa Sportu i Turystyki.

W wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów figuruje projekt ustawy o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz niektórych innych ustaw, który został wpisany pod numerem UD372 w dniu 24 lutego br., a obecnie projekt został skierowany do Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego w celu wyrażenia opinii. Zgodnie z treścią wpisu do wykazu, celem projektu jest m.in. umożliwienie nałożenia opłaty miejscowej i uzdrowskiej niezależnie od celów pobytu, które nie powinny być uznane za determinujące zasadność pobierania tych opłat od osób przebywających w miejscowościach posiadających określone walory, w tym klimatyczne i krajobrazowe oraz korzystających z bazy noclegowej.

W projekcie proponuje się zatem powiązanie opłat z korzystaniem z usług hotelarskich, przy ograniczeniu poboru opłaty do pobytu nieprzekraczającego 30 kolejnych dni.

Z uwagi na fakt, że Minister Sportu i Turystyki nie prowadzi procesu legislacyjnego projektu ustawy, a wnioskodawcą ww. projektu ustawy o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz niektórych innych ustaw jest Minister Finansów i Gospodarki, pytania nr 2,3 i 5 interpelacji pozostają poza właściwością MSiT.

Jednocześnie pragnę poinformować, że MSiT złożyło w przedmiotowej kwestii uwagi do projektu MF. W opinii Ministra Sportu i Turystyki przedstawiony do uzgodnień międzyresortowych projekt ustawy nie odpowiada w adekwatny sposób na potrzeby turystycznego rozwoju kraju oraz związane z tym zapotrzebowanie finansowe gmin. Przede wszystkim wynika to z braku uregulowania w przedmiotowym projekcie zagadnienia opłaty turystycznej. Opłata ta jest nieodzowna dla zapewnienia nie tylko stosownej, szeroko pojętej infrastruktury turystycznej, ale także do minimalizowania negatywnych skutków ubocznych ruchu turystycznego na przykład w postaci większych nakładów na ochronę środowiska naturalnego lub porządek publiczny. Zdaniem MSiT opłata ta wzmocniłaby także promocję walorów turystycznych Polski, napędzając dalszy rozwój całego kraju. Opłata turystyczna powinna być fakultatywną kompetencją rady gminy.

Co istotne, każda gmina na terenie Polski powinna mieć możliwość uchwalenia takiej opłaty.

Opłata turystyczna powinna być pobierana w drodze inkasa w obiektach hotelarskich, a także w innych obiektach, w których są świadczone usługi hotelarskie. Opłatę pobierałoby się za każdą rozpoczętą dobę pobytu, a podlegałyby jej osoby fizyczne przebywające dłużej niż dobę w danej gminie.

Należy wyraźnie podkreślić, iż opłata turystyczna nie byłaby w żadnym razie nowym podatkiem, lecz zupełnie innym rodzajem daniny publicznoprawnej, cechującej się ekwiwalentnością. W opinii Ministerstwa Sportu i Turystyki cechą ekwiwalentności spełniałoby określenie w uchwale rady gminy takich skorelowanych z tą opłatą świadczeń dla osób ją opłacających jak przyznanie zniżki do skorzystania z gminnych instytucji kultury, ośrodków sportu i rekreacji czy wielu innych ofert o charakterze turystycznym, jakie są dostępne na obszarze danej gminy.

Według koncepcji Ministerstwa Sportu i Turystyki rada gminy określałaby w drodze uchwały wysokość opłaty turystycznej, której wysokość można by uzależnić w szczególności od takich czynników jak miejsce świadczenia usługi hotelarskiej, kategorii i rodzaju obiektu, posiadanego wyposażenia, sezonowości, a także uwzględniając konieczność zapewnienia efektywności poboru opłaty i mając na względzie własne potrzeby finansowe gminy. Poziom minimalnej i maksymalnej stawki możliwej do ustalenia przez gminę zostałby określony w drodze rozporządzenia ustanowionego przez ministra właściwego do spraw turystyki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych. W drodze takiego rozporządzenia określono by minimalną i maksymalną stawkę opłaty w zależności od konieczności zapewnienia efektywności poboru opłaty i mając na względzie potrzeby finansowe gmin i Polskiej Organizacji Turystycznej.

Kluczową kwestią są także beneficjenci opłaty turystycznej. W przekonaniu Ministra Sportu i Turystyki środki finansowe uzyskane z opłaty powinny podlegać dystrybucji w następujących proporcjach:

- 80 % dla gminy, w której dokonano poboru;
- 18% dla Polskiej Organizacji Turystycznej;
- 2% dla inkasenta.

Z wyrazami szacunku
z up. Ministra

Piotr Borys
Sekretarz Stanu
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości: KPRM - DSP